

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 22Csp/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217202254
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:3217202254.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v právnej veci žalobcu: Z. I., R.. XX.XX.XXXX, E. XXXX/XX, Bratislava, právne zast.: Sidor a partneri, s.r.o., IČO: 52 635 970, Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 417,- eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 417,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 417,- eur od 26.10.2016 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 29.05.2017 doručil Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu titulom bezdôvodného obohatenia sumu 417,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne od 26.10.2016 do zaplatenia a taktiež nahradiť trovy konania.

2. Žaloba bola odôvodnená na tom skutkovom základe, že medzi stranami sporu bola dňa 22.07.2014 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 1 500,- eur s výškou úrokovej sadzby 18,03% ročne, pri RPMN 20,91%, s výškou splátok 53,25 eur, s počtom mesačných splátok 36, pričom poplatok pri poskytnutí úveru bol vo výške 50,- eur a žalobca ako dlžník sa zaviazal splatiť žalovanému ako veriteľovi celkom 1 967,- eur. Žalobca tvrdil, že uvedená spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, namietal nesprávne uvedenú výšku RPMN, pretože podľa neho mu bola poskytnutá len suma 1 450,- eur a nie schválená suma úveru vo výške 1 500,- eur, keďže úver bol znížený o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- eur. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci E. Z. W., H. W. proti FINWAY a.s., podľa ktorého do celkovej výšky úveru nie je možné zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru. Podľa žalobcu takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške a úroky sa pritom počítali aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov. Ďalej namietal neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov v zmluve, čo podľa neho predstavuje neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Následne v replike poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/510/2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/214/2016 z 28.06.2016, či Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 z 25.06.2014, podľa ktorých je uvedenie konkrétneho rozpisu splátky na splátku istiny, úrokov a splátku iných poplatkov povinnosťou veriteľa, v opačnom prípade ide o rozpor s § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaný namietal tiež absenciu uvedenia doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru, v replike odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/396/2014 a

rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/510/2015, podľa ktorých ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem "doba trvania zmluvy" a pojem "termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru". Okrem toho žalobca v replike uviedol, že hoci termín konečnej splatnosti úveru bol uvedený na Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, samotná zmluva o úvere však bola podpísaná skôr. V neposlednom rade žalobca namietal neplatnosť Dohody o poskytnutí služby, ohľadom ktorej uviedol, že bola uzavretá spoločne so zmluvou o úvere, je závislá na zmluve o úvere, ktorá je však v absolútnom rozpore s dobrými mravmi. Na základe tejto dohody žalovaný poskytol žalobcovi služby spočívajúce v odklade splatnosti splátok, informácií o zostávajúcich záväzkoch a iné, a žalobca mal platiť odplatu vo výške 2,51% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, t.j. 36,40 eur mesačne, celkovo 1 310,40 eur. Podľa žalobcu ide o služby, ktoré mu boli vnútené a o ktoré vôbec nepožiadaval. Okrem uvedeného žalobca tvrdil, že dohodnutá výška úrokovej sadzby (18,08% ročne) viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, teda ide o neplatný právny úkon. Z uvedených dôvodov mal za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, t.j. mal povinnosť splatiť úver len do výšky istiny (1 500,- eur), preto žiadal od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 417,- eur. Voči žalovanému si uplatnil aj úrok z omeškania, ktorý žiadal od 26.10.2016, t.j. odo dňa, kedy mu žalovaný zaslal negatívne stanovisko na jeho výzvu zo dňa 07.07.2016.

3. Žalovaný dňa 20.06.2017 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V prvom rade poukázal na to, že hoci žalobca namieta nesprávnosť výšky RPMN v zmluve, neuviedol žiadny dôkaz na podporu svojho tvrdenia. Ohľadom výšky úrokovej sadzby poukázal na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere a uviedol, že odplata bola v rozhodnom období vo výške 12,63 %, čo znamená, že povolený dvojnásobok bol zákonodarcom stanovený na 25,26 %. Mal tak za to, že výška odplaty bola dojednaná v súlade s relevantnými právnymi predpismi, preto tu nie je dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný ďalej poprel tvrdenia žalobcu o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. Uviedol, že zmluva obsahuje v bode 6 zákonom vyžadovanú výšku splátky (53,25 eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a v Splátkovom kalendári, ktoré predstavujú neoddeliteľnú časť zmluvy) a počet splátok (36). V súvislosti s uvedeným poukázal na čl. 10 ods. 1 písm. h) Smernice Rady č. 2008/48 a na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. V duplike doručenej súdu dňa 03.08.2017 doplnil, že ani uvedená smernica, ani vnútroštátne právo nezakotvujú žiadne právo na rozpis splátky v zmluve. Žalovaný nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Podľa neho z čl. 4 ods. 4.5 a čl. 9 ods. 9.1 vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru a tiež, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou. Žalovaný tiež uviedol, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je podľa neho splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené. Žalovaný v neposlednom rade poprel tvrdenia žalobcu aj o Dohode o poskytovaní služieb, pretože žalobca neuviedol, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, neprijateľnosť poplatkov, pričom žalobca nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámil a uzavrel ju dobrovoľne. Poukázal na čl. 1 bod 2 dohody, podľa ktorého sú dohodnuté služby doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok.

4. Predmetná vec bola dňa 28.02.2018 z dôvodu vznesenej námietky miestnej nepríslušnosti žalovaným postúpená miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava I.

5. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 29.11.2019, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalovaného. Žalobca a jeho právny zástupca požiadali o ospravedlnenie ich neúčasti na pojednávaní, súd tak pojednával v ich neprítomnosti.

6. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.07.2014, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX

z 22.07.2014, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.07.2014, oznámenie žalovaného z 12.12.2014, predsporová výzva z 07.07.2016, oznámenie žalovaného z 26.10.2016, tabuľka priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (rok 2014), rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6.1 Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.07.2014 súd zistil, že v bode 5. (Údaje o požadovanom revolvingovom úvere) žalobca požiadal o poskytnutie úveru vo výške 1 500,- eur, ktoré by splatil v 36 mesačných splátkach po 53,25 eur (vrátane úrokov). Celková čiastka, ktorú by mal vrátiť, bola v sume 1 967,- eur (úver, úroky, poplatok za poskytnutie úveru), predpokladaná RPMN za úver bola vo výške 20,91%, ročná úroková sadzba úveru 18,03% a priemerná RPMN za úver bola určená vo výške 49,67%. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 50,- eur. Bod 6. zmluvy (Údaje o schválenom revolvingovom úvere) korešpondoval s bodom 5, t.j. s požadovaným revolvingovým úverom. V zmysle uvedených bodov žalobcovi nebol poskytnutý revolving.

6.2 Dohodou o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX z 22.07.2014 boli upravené podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, pričom dlžník mal právo využívať služby a mal povinnosť uhradiť za ne odplatu. Podľa čl. I. bod 2 dohody boli dohodnuté služby doplnkové a dobrovoľné, nemali charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Dlžník sa zaviazal, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne odplatu vo výške 2,51% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Podľa čl. II. dohody išlo o nasledovné služby: informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra. V zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.07.2014 a Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi bola výška mesačnej splátky podľa Dohody o poskytnutí služby 36,40 eur.

6.3 Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.07.2014 vyplýva výška poskytnutého úveru 1 500,- eur, splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 53,25 eur (z toho istina 41,67 eur a úroky 11,58 eur), poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur, dátum splatnosti 1. splátky úveru a poslednej splátky - 01.09.2014 a 01.08.2017, periodicita splácania úveru mesačná, RPMN úveru 20,91%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 49,67%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 917,- eur, ročná úroková sadzba úveru 18,03 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy 22.07.2014.

6.4 Z oznámenia žalovaného zo dňa 12.12.2014 súd zistil, že žalobca v súlade so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uhradil všetky záväzky, preto žalovaný považoval zmluvný vzťah za ukončený.

6.5 Listom zo dňa 07.07.2016 žalobca upozornil žalovaného na neprimeranú výšku úrokovej sadzby v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.07.2014, neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, rozpor zmluvy so zákonom, neplatnosť Dohody o poskytovaní služieb a na to, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vyzval tak žalovaného na určenie povinnosti uhradiť úver len vo výške istiny (t.j. že úver je bezúročný a bez poplatkov), na určenie, že Dohoda o poskytovaní služieb je neplatná a vrátenie odplaty, ktorá má charakter bezdôvodného obohatenia a vyhotovenie nového splátkového kalendára. Žalovaný listom zo dňa 26.10.2016 oznámil žalobcovi, že jeho výzvu považuje za neurčitú a po vecnej stránke za nedôvodnú.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere medzi stranami sporu (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi stranami sporu bola dňa 22.07.2014 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá má spotrebiteľský charakter, pretože žalobca - v pozícii dlžníka vystupoval ako spotrebiteľ a žalovaný - v pozícii veriteľa ako dodávateľ, ktorý poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. I keď sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka, a tiež zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý upravuje otázky splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy, resp. jednotlivé náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak, príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). V zmysle uvedenej zmluvy sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1 500,- eur a žalobca sa zaviazal úver splatiť v 36 mesačných splátkach po 53,25 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca vrátiť, bola 1 967,- eur (úver, úroky, poplatok za poskytnutie úveru). V zmluve bola uvedená predpokladaná RPMN za úver vo výške 20,91%, ročná úroková sadzba úveru vo výške 18,03% a priemerná RPMN za úver bola určená vo výške 49,67%. Poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý v sume 50,- eur. Žalobca po tom, ako celý úver splatil, t.j. zaplatil žalovanému sumu 1 967,- eur, vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď namietal nesprávne uvedenú výšku RPMN, pretože podľa neho mu bola poskytnutá suma 1 450,- eur a nie schválená suma úveru vo výške 1 500,- eur, keďže úver bol znížený o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- eur, neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov v zmluve, čo podľa neho predstavuje neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, taktiež rozpor s § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., namietal tiež absenciu uvedenia doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru, teda rozpor s § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., ďalej neplatnosť Dohody o poskytnutí služby, pretože tieto služby mu mali byť vnútené, a tiež tvrdil, že dohodnutá výška úrokovej sadzby (18,08% ročne) viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, teda ide o neplatný právny úkon.

9. Po preskúmaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.07.2014 mal súd za preukázané, že zmluva bola platne uzavretá. Pokiaľ ide o jej namietané časti, resp. rozpor so zákonom č. 129/2010 Z. z., súd považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k), t.j. z dôvodu, že uvedená zmluva neobsahovala dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny jednotlivých splátok úveru. Podľa uvedenej zmluvy o úvere mal žalobca splatiť poskytnutý úver

v 36 mesačných splátkach po 53,25 eur. Zo zmluvy a ani zo všeobecných obchodných podmienok nevyplýva údaj o tom, kedy mal žalobca začať splácať úver a ani údaj o tom, kedy je posledný deň splatnosti úveru. Hoci v predložennom Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi už vyplýva dátum splatnosti 1. splátky úveru (01.09.2014) a poslednej splátky (01.08.2017), uvedené však nenahrádza splnenie zákonnej požiadavky uviesť dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru priamo v zmluve. Sice vyššie uvedená zmluva je nazvaná ako Zmluva o revolvingovom úvere, z bodu 5. a 6. tejto zmluvy nepochybne vyplýva, že ide o spotrebiteľskú zmluvu o úvere, pri ktorej je možné bezvýhradne určiť dobu trvania zmluvy a aj termín splatnosti úveru, keďže nejde o revolving, ani o úver formou povoleného prečerpania. Účelom upravenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v ustanovení § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je, aby mal spotrebiteľ všetky dôležité informácie ideálne v prehľadnej forme k dispozícii pred podpisom zmluvy a aby mu tieto informácie umožnili urobiť informované rozhodnutie o tom, či vôbec zmluvu uzavrie alebo nie. Ich dodatočné poskytnutie, či vydanie v akomkoľvek dokumente nie je spôsobilé zhojiť vady vlastnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobené ich absenciou, a to bez ohľadu na skutočnosť, že veriteľ prípadne tento dodatočne vydaný dokument vyhlási v zmluvných ustanoveniach za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (viď rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/55/2019 z 26.09.2019). Rovnako sa v uvedenej zmluve o úvere a dokonca ani v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nenachádza údaj o termíne jednotlivých splátok úveru, t.j. údaj o tom, ktorý deň v mesiaci bol žalobca povinný platiť splátky úveru. Opomenutie údajov o konečnej splatnosti úveru a termíne jednotlivých splátok úveru v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX z 22.07.2014 mal za následok použitie ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. poskytnutý spotrebiteľský úver bolo nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

10. Čo sa týka námietky žalobcu ohľadom nesprávne uvedenej výšky RPMN, súd mal za to, že RPMN vo výške 20,91 % bola uvedená správne, keďže žalovaný zohľadnil výšku úveru (1 500,- eur), počet splátok (36), výšku mesačnej splátky (53,25 eur), ako i výšku poplatku za poskytnutie úveru (50,- eur). Ročná percentuálna miera nákladov tak nebola uvedená v neprospech spotrebiteľa, keďže v zmysle zákona je veriteľ povinný uviesť v zmluve RPMN vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pretože v deň uzatvorenia zmluvy musí veriteľ disponovať presnými údajmi relevantnými pre výpočet RPMN, je možné uviesť tento údaj aj presným číslom, čo žalovaný aj uviedol. Žalobca namietal taktiež rozpor zmluvy o úvere s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Súd sa sčasti stotožnil s procesnou obranou žalovaného, pretože v spornej zmluve o úvere je uvedená výška splátky (53,25 eur) a aj počet splátok (36), absentuje jedine údaj o termíne jednotlivých splátok úveru, ktorý (okrem absencie údajov o konečnej splatnosti úveru) spôsobil "bezúročnosť a bezpoplatkovosť" poskytnutého úveru. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018 súd uvádza, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, toto ustanovenie pri jeho eurokonformnom výklade len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Žalobca v neposlednom rade namietol aj v zmluve dohodnutú výšku úrokovej sadzby (18,08% ročne), ktorá podľa neho viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2014 na úrovni 10,59% ročne, v mesiaci jún 2014 na úrovni 10,66% ročne a v mesiaci júl 2014 na úrovni 10,68 % ročne. Je tak zrejmé, že ročná úroková sadzba vo výške 18,08 % uvedená v zmluve neprekračuje zákonodarcom povolený dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

11. Žalobca v žalobe namietol aj neplatnosť Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXX z 22.07.2014, keď tvrdil, že bola uzavretá spoločne so zmluvou o úvere, je na nej závislá a keďže zmluvu o úvere považoval za neplatnú, potom za neplatnú považoval aj uvedenú dohodu. Okrem toho tvrdil, že v zmysle predmetnej dohody ide o služby, ktoré mu boli vnútené a o ktoré vôbec nepožiadaval. Súd však nezistil rozpor Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXX z 22.07.2014 so zákonom, ani tu nezhliadol existenciu neprijateľných podmienok, preto uvedenú dohodu nevyhlásil za neplatnú. Súd

mal za to, že žalobca dobrovoľne uzatvoril tak zmluvu o úvere, ako i dohodu o poskytovaní služieb a keďže zmluva o revolvingovom úvere predstavuje platný právny úkon, súd považoval aj uvedenú dohodu za platnú.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže súd považoval spotrebiteľský úver poskytnutý zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.07.2014 za bezúročný a bez poplatkov a žalobca aj v zmysle oznámenia žalovaného zo dňa 12.12.2014 uhradil všetky svoje záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy, zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi vo výške 417,- eur. Žalobca uhradil žalovanému sumu 1 967,- eur, pričom výška úveru bola 1 500,- eur a poplatok za poskytnutie úveru bol v sume 50,- eur ($1\,967 - 1\,500 - 50 = 417,-$ eur), t.j. žalovaný získal majetkový prospech vo výške 417,- eur bez právneho dôvodu, teda sa bezdôvodne obohatil podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Žalovanému tak vznikla povinnosť vydať predmet bezdôvodného obohatenia žalobcovi.

13. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so svojím záväzkom vrátiť predmet bezdôvodného obohatenia, súd podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 417,- eur od 26.10.2016 do zaplatenia, t.j. odo dňa, kedy žalovaný reagoval na predžalobnú výzvu žalobcu zo dňa 07.07.2016.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď celkový úspech žalobcu bol 100 %, pretože súd jeho žalobe vyhovel. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.